

“Ik neem geen beautycase mee het oerwoud in”

Marjon van Royen woont in Rio de Janeiro en vliegt regelmatig heel Latijns-Amerika door om reportages te maken voor de NOS. Wat neemt ze altijd mee in haar koffer? En wat zijn haar ervaringen als inwoner van deze miljoenenstad? TEKST FAMKE EN FLOOR VAN PRAAG – FOTOGRAFIE JAN ZWART

Wat zit er altijd in uw koffer?

“Katten- en hondenhaar. Ik heb vijf katten en twee honden, die het allemaal vreselijk vinden als ik wegga. Ze gaan dan ook altijd in en op mijn koffer liggen. Harde schijven en snoeren gaan ook altijd in mijn koffer, zodat ik ter plekke mijn eigen reportage kan monteren. Verder neem ik altijd de verkeerde kleren mee. Dat komt omdat ik een chaoot ben en vergeet te kijken hoe warm het ergens is. Mijn leven valt ook niet echt te plannen: ik versla heel Latijns-Amerika, dat zijn 36 landen. Als er in Haïti een aardbeving is, moet ik daar halsoverkop naartoe. Dan is mijn koffer vaak nog niet uitgepakt van een vorige reis en doe ik 'm maar gewoon weer dicht.”

En in uw handbagage?

“Altijd de foute dingen: een nagelknippertje, of te veel vloeibaar spul. Vaak kijk ik lief en dan kom ik er toch mee weg. In Latijns-Amerika kun je met een glimlach heel ver komen. Als ik via Miami vlieg, is het lastiger. Verder zit er een hele verzameling mobiele telefoons in mijn tas, allemaal met een andere bandbreedte voor verschillende landen. En mijn laptop en boeken: ik ben leesverslaafd.”

Waar ging uw laatste vlucht naartoe?

“Ik ben net terug uit de Amazone. Daar heb ik drie reportages voor de televisie en de radio gemaakt, waaronder een waar ik met boswachters mee loop om houtkappende grootgrondbezitters te beboeten. Het is niet eenvoudig daar te komen. Vergeet niet: alleen al die provincie is vijftig keer zo groot als Nederland en veel delen zijn onherbergzaam. Na een paar vluchten ga je met een bus en daarna leg je nog stukken lopend af. Daarom neem ik zo min mogelijk mee en zorg ik ervoor dat ik alles op mijn rug kan dragen. Het zou een beetje gek zijn als ik in een hangmat in het oerwoud slaap en mijn Samsonite en beautycase meeneem.”

Hoe vaak gaat u nog naar Nederland?

“Gemiddeld drie keer per jaar om vrienden te bezoeken. Ik neem altijd drop en pindakaas mee, klassiek hè? Het

voordeel is nog steeds dat niemand hier van drop houdt, behalve mijn honden.”

En waar gaat u naartoe op vakantie?

“Lange vakanties werken niet bij mij. Er is altijd wel iets aan de hand en ik ben alleen verantwoordelijk voor dit hele continent. Zo voel ik dat ook. Dus ga ik af en toe een paar dagen naar een heel mooi eiland op tweeënhalf uur vanaf Rio. Dan ben ik even helemaal weg.”

Hoe is het om in Rio te wonen?

“Het is een fantastische stad; nergens ter wereld zijn de mensen zo aardig. Het is ook een fantastische puinhoop, maar iedereen is behulpzaam en heeft respect voor elkaar. En dan de ligging: aan zee, met een binnenmeer en bergen. Het was de hoofdstad van het Portugese rijk, dus het is ook een oude stad met geschiedenis. Dat voel je alleen al aan de bestrating. Santa Teresa, de wijk waar ik woon, is een bohemienwijk in de bergen tussen de sloppenwijken. Je hebt hier nog zo'n oud Portugees trammetje dat omhoog kachelt. Als ik uit mijn raam kijk, zie ik apen, een toekan echtpaar en op mijn terras ligt een leguaan te zonnen. Middenin de stad. Waar vind je dat nou?”

Wat zijn uw favoriete plekken in Rio?

“De sloppenwijk is mijn habitat. Je moet er gewoon een keer een pilsje gaan drinken, het uitzicht over de stad is prachtig en iedereen is zo aardig. En je hoeft dan echt niet met zo'n sloppenwijktoer mee voor honderd euro, het is er niet gevaarlijk. Een andere bijzondere plek is het bos van Tijuca, een beschermd natuurgebied. En Confeitaria Colombo is een mooi oud café met grote spiegels. Je waant je hier nog echt in de keizertijd. In het centrum is het na kantoortijd uitgestorven, dus kun je er dan beter niet komen. Behalve bij Praça Quinze, daar zit iedereen na werktijd te drinken. Heel bijzonder is het strandje Praia Vermelha, dat ligt tussen de bergen en middenin de stad. Daar heb je Circulo Militar, een hooggelegen restaurant dat uitkijkt over zee. Als je daar de zons-
ondergang ziet, word je helemaal gelukkig.” <<

Wie: Marjon van Royen
Beroep: NOS-correspondente Latijns-Amerika
Standplaats: Rio de Janeiro, sinds elf jaar
Aantal vluchten: gemiddeld eens per maand
Waar naartoe: heel Latijns-Amerika, drie keer per jaar naar Amsterdam

Marjon van Royen in haar woning in Rio de Janeiro.